

PRZYTLUKAĆ (3) *vb impf*

praes 1 sg przytlukam (1). ◇ 3 pl przytlukają (1). ◇ praet 3 pl m pers przytlukali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przytluc.

1. *Przygniatać, przywalać, spadając z góry; przem [komu] (1) : SWiećże miłá Płáneto [tj. słońce] [...]. A rułzay tych ktorym twe/ promienie pánuia/ Iż twego przyrodzenia/ tákże náfláduia. Niech rowno wżyftkim łwiecá/ iálnemi cnotámi/ Niech chmury rofpádzáia/ ná łtrony nád námi. By nam z nich nie vrołty/ iákie przykre grády/ Ktore więc rowno wżyftkim/ przytlukáia rády. RejZwierz 130.*

2. *Uderzać dodatkowo dla zadania bólu [co czym] (1) : drudzy go [Chrystusa] za włofy targali/ ij w kolo ł nim kráżyli/ gdy vpádl tedy po nim deptali/ ij za włofy wloczátz/ o ziemię głowę iego tlukli/ ij kiloffy przytlukali OpecŻyw 114v.*

3. *Uderzając, przymocowywać (1) : Pango, Wbiyam/ wtykam/ wżczepiam/ łpayam. [...] Adpingo, Przibiyam/ przitlukam. Mącz 275d.*

Synonim: 3. przybijać.

Formacje współrdzenne cf TŁUC.